दक्षस्य तनया ब्रह्मन् तस्य भार्यास्त्रयोदम् । बच्चवत्तत्तुताश्वासन् देवदैत्योरगादयः ॥ ४॥ चदितिर्जनयामास देवांस्त्रिभुवने खरान्। दैत्यान् दितिर्दनुश्चोग्रान् दानवानु विकमान् ॥ ५ ॥ गर्डार्गी च विनता यश्चरचांसि वै खसा। कद्रः सुषाव नागांख गत्धर्वान् सुषुवे मुनिः ॥ ६ ॥ क्रोधाया जित्तरे कुल्या रिष्टायासासरोगणाः। रेरावतादीनातङ्गानिरा च सुषुवे दिज ॥ ७ ॥ तास्रा च सुष्वे खेनीप्रमुखाः कन्यका दिज। यासां प्रसूताः खगमाः श्वेनभासशुकादयः ॥ ८ ॥ दुलायाः पादपा जाताः प्रधायास्पतसां गणाः। भ्रदित्यां या समृत्यन्ना कथ्यपस्येति सन्ततिः॥ ८॥ तस्याय पुचदीहिं चैः पौचदी हि चिकादिभिः। व्याप्तमेतज्जगत् सूत्या तेषां तासाच्य वै मुने ॥ १०॥ तेषां कम्यपपुचाणां प्रधाना देवतागणाः। सारिवका राजसाख्वेते तामसाश्च मुने गणाः ॥ ११ ॥ देवान् यन्त्रभुषञ्चके तथा चिभुवने खरान्। ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठः परमेष्ठी प्रजापितः ॥ १२ ॥ तानबाधन्त सिंहताः सप्रता देत्यदानवाः। राश्वसाख तथा युदं तेषामासीत् सुदाव्यं १३॥ दिव्यं वर्षसइस्त्रन्तु पराजीयन्त देवताः। जयिनसाभवन् विप्र बिलनो दैत्यदानवाः ॥ १४ ॥